

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar drie minderjarige kinderen, en
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 06/38507 en 06/38509 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 25 april 2007 in
het geding tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 12 juli 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

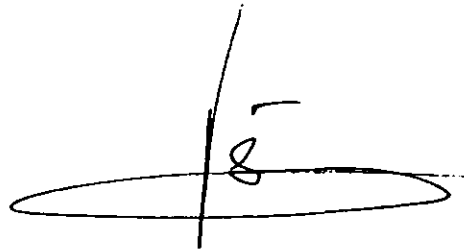
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

452.

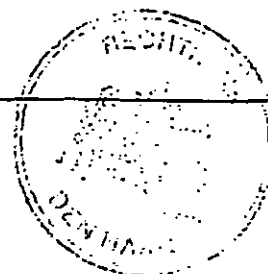
Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/38509, 06/38507 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/38511, 06/38508 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter d.d. 23 april 2007

inzake

geboren op eiseres/verzoekster, en haar drie
minderjarige kinderen,
en haar meerderjarige zoon (geboren op
eiser/verzoeker, allen van Angolese nationaliteit,
gemachtigde: mr. A.H. Hekman, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Sidler, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 12 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres/verzoekster en eiser/verzoeker (hierna te noemen: eisers) van 11 augustus 2003 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eisers hebben hiertegen beroepen bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Ingevolge artikel 82, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt de werking van het besluit tot afwijzing van de aanvraag niet opgeschort. Eisers hebben de rechtbank verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op de beroepen is beslist.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 1 februari 2007, waar eiseres in persoon is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 Op 10 april 1995 heeft eiseres/verzoekster (hierna te noemen eiseres) een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend, welke aanvraag bij beslissing van 26 juli 1995 is

zaaknummers: AWB 06/38509, 06/38507 BEPTDN (beroepszaken)

AWB 06/38511, 06/38508 BEPTDN (voorlopige voorzieningen) blad 2

afgewezen. Inmiddels is deze beslissing na bezwaar en beroep onherroepelijk geworden.

2.2 Op 19 november 1998 heeft eiseres wederom een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend, welke aanvraag bij beslissing van 24 juli 2000 is afgewezen. Ook laatstvermeld besluit is, na bezwaar en beroep, onherroepelijk geworden.

2.3 Bij beslissing van 10 maart 2005 heeft verweerder het bezwaar gericht tegen de beslissing van 13 februari 2002, waarbij ambtshalve is besloten aan eiseres geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure te verlenen" ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 6 december 2005 van deze rechtbank, zittingsplaats Breda, is deze beslissing onherroepelijk geworden.

2.4 Bij brief van 11 augustus 2003 is namens eiseres, mede ten behoeve van haar destijds vier minderjarige kinderen, verzocht om afgifte van een verblijfsvergunning op grond van de schrijnende situatie waarin zij verkeert. In dit verband is opgemerkt dat eiseres op 10 april 1995 een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend. Bij uitspraak van 24 juli 1998 van deze rechtbank, zittingsplaats Den Bosch, is het beroep ongegrond verklaard en de afwijzing onherroepelijk geworden. Pas vijf jaar later zijn eisers aangesproken over hun terugkeer. Vanwege de zeer slechte humanitaire situatie in Angola is het onverantwoord en onredelijk eisers terug te zenden. Voorts is het van algemene bekendheid dat de Angolese overheid weigert de eigen onderdanen terug te nemen. Eiseres en haar kinderen verblijven reeds acht jaar in de opvang. De kinderen hebben dus het grootste deel van leven tot nu toe in de opvang geleefd, hetgeen onmenselijk te noemen is.

2.5 Bij brief van 21 juni 2004, welke brief blijkens de tekst daarvan een aanvulling betrof op het ingediende bezwaar in de procedure betreffende het beroep op het driejarenbeleid, hebben eisers –kort samengevat- aangegeven dat sprake was van bijzondere feiten en omstandigheden die in aanmerking zouden moeten worden genomen. In dit kader is opgemerkt dat de echtgenoot van eiseres zwaar getraumatiseerd was. Bij hem is een depressieve en een posttraumatische stressstoornis vastgesteld. In maart 2002 is haar echtgenoot spoorloos verdwenen, welke verdwijning een enorme impact heeft op het gezin. Eiseres is erg bezorgd over het lot van haar echtgenoot. Gelet op het tijdsverloop en de mate van integratie van het gezin in Nederland (kinderen gaan naar school en hebben hun vrienden) zou gedwongen vertrek naar Angola als een nachtmerrie worden ervaren. Zoals hierboven reeds is opgemerkt onder 2.2. is de beslissing op bezwaar strekkende het niet verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure" inmiddels rechtens onaantastbaar geworden.

2.6 De brief van 11 augustus 2003 is door verweerder aangemerkt als een herhaalde asielaanvraag.

2.7 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. De aanvraag van eisers tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt, onder verwijzing naar de beschikkingen van 26 juli 1995 en 13 februari 2002, afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het door eisers overgelegd schrijven van de Medische Opvang van 31 mei 2005 kan niet leiden tot een ander oordeel en is geen aanleiding voor het opstarten van een onderzoek door het Bureau Medische Advisering. De argumentatie van eisers met betrekking tot de bijzondere omstandigheden in het kader van de beoordeling van artikel Awb en 4:84 Awb, leidt derhalve

zaaknummers: AWB 06/38509, 06/38507 BEPTDN (beroepszaken)

AWB 06/38511, 06/38508 BEPTDN (voorlopige voorzieningen)

blad 3

niet tot een andere conclusie dan verwoord in het voornemen. De bijzondere omstandigheden vormen weliswaar geen nova, maar de bijzondere omstandigheden zijn wel meegewogen in het kader van de beoordeling van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

2.8 Eisers bestrijden dit besluit en voeren daartegen het volgende aan. De verwijzing van verweerder naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 15 september 2005 is naar eisers mening een overbodige overweging. Door eisers is immers niet beoogd een herhaald asielerzoek in te dienen, derhalve wijst verweerder iets af wat niet aangevraagd is. Voorts is de overweging van verweerder ten aanzien van de bijzondere omstandigheden in het kader van artikel 4:6 Awb onduidelijk en derhalve ondeugdelijk. Uit "het bovengenoemde" blijkt helemaal niet dat de bijzondere omstandigheden zijn meegewogen in het kader van de beoordeling van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Indien verweerder bedoelt te verwijzen naar motivering in het voornemen stellen eisers zich op het standpunt dat onduidelijk is wat verweerder bedoelt en dat verweerder niet motiveert. De bestreden beslissing is in strijd met het motiverings- dan wel het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.9 Ingevolge artikel 13 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.10 De rechtbank ziet zich allereerst geplaagd voor de vraag wat de aard is van de aanvraag als geformuleerd in het schrijven van eisers van 11 augustus 2003. Gelet op de bewoordingen en strekking van het schrijven van 11 augustus 2003 heeft verweerder deze terecht (mede) kunnen aanmerken als een asielaanvraag. De rechtbank wijst er hier nog op dat van de zijde van eisers en eiser in de zienswijze naar aanleiding van het voornemen is opgemerkt dat alle argumenten die betrekking hadden op de eerder ingediende asielaanvraag als herhaald en ingelast dienen te worden beschouwd. Ook hieruit leidt de rechtbank af dat niet kan worden gezegd dat niet is beoogd een asielaanvraag in te dienen.

2.11 De aanvraag van eisers van 11 augustus 2003 die thans ter beoordeling voorligt dient ingevolge artikel 1, aanhef en onder f, van de Vw, te worden beschouwd als een herhaalde aanvraag. Beoordeeld moet derhalve worden of deze aanvraag op grond van artikel 4:6, tweede lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan worden afgewezen.

2.12 Ingevolge het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb is, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

2.13 Blijkens de Memorie van Toelichting bij artikel 4:6 van de Awb betreft het nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die (a) bij de behandeling van de eerste aanvraag geen rol hebben kunnen spelen, en (b) van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beslissing aanleiding kunnen geven. Het bestuursorgaan is alsdan verplicht de betekenis daarvan te onderzoeken en, zo het de (herhaalde) aanvraag niet kan inwilligen, te motiveren waarom de aangevoerde nieuwe feiten of gewijzigde omstandigheden niet tot een andere uitkomst kunnen leiden.

zaaknummers: AWB 06/38509, 06/38507 BEPTDN (beroepszaken)
AWB 06/38511, 06/38508 BEPTDN (voorlopige voorzieningen) blad 4

2.14 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag om een vergunning, als bedoeld in artikel 28 van die wet afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.15 Het toetsingskader in casu wordt bepaald door voormeld artikel 4:6 van de Awb, mede gezien in verband met het bepaalde in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Indien een bestuursorgaan na indiening van een verzoek om terug te komen van een in rechte onaantastbaar geworden besluit tot het oordeel komt dat daartoe geen termen zijn, kan niet door het instellen van beroep tegen dat besluit worden bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het gericht tegen het eerdere besluit. Het door eiser ingestelde beroep kan dan ook slechts leiden tot de beoordeling of zich na het eerdere besluit, waarbij de toelating van eiser is geweigerd, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan die verweerder noopten tot heroverweging van de eerdere afwijzing. Zie onder andere de uitspraak van de AbRS van 16 mei 2002 (JV 2002/222).

2.16 Voor de rechterlijke toetsing maakt het geen verschil dat het bestuursorgaan in de motivering van zijn beslissing buiten het (beperkte) toetsingskader van de nova is getreden (AbRS 4 april 2003, JB 2003/139 en JV 2003/219). Gezien deze jurisprudentie moet artikel 4:6 van de Awb door de rechtbank ambtshalve getoetst worden.

2.17 Uit het vorenoverwogene vloeit voort dat de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling van een besluit op een herhaalde aanvraag, waarin door de minister toepassing is gegeven aan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb, derhalve alvorens tot die beoordeling over te gaan, primair dient te onderzoeken of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten onder andere worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust (onder andere AbRS, 19 mei 2004, JV 2004/313).

2.18 De rechtbank dient gelet op voormeld toetsingskader te beoordelen of sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in vorenbedoelde zin.

2.18 De rechtbank is van oordeel dat in hetgeen van de zijde van eisers in beroep is aangevoerd geen handvat bieden voor het oordeel dat dit verband houdt met de in artikel 29 Vw vermelde gronden voor het verlenen van die verblijfsvergunning. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt kunnen stellen dat er geen sprake is van een novum als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb.

2.19 Dat volgens eisers sprake is van schrijnendheid doet aan het bovenstaande, gelet op het toetsingskader van een asielaanvraag, niet af.

zaaknummers: AWB 06/38509, 06/38507 BEPTDN (beroepszaken)
AWB 06/38511, 06/38508 BEPTDN (voorlopige voorzieningen)

blad 5

2.20 Voor zover en indien eisers zich op het standpunt stellen dat het beroep op schijnendheid/bijzondere omstandigheden, dat is gedaan in de procedure met betrekking tot het driejarenbeleid ook in de onderhavige bestreden besluiten aan de orde hadden dienen te komen overweegt de rechtbank dat deze feiten en omstandigheden, gelet op de aard van de bestreden beslissing en het hierboven aangegeven toetsingskader niet tot een ander oordeel dan dat, als hierboven geformuleerd hadden dienen te leiden.

2.21 Voorzover en indien eisers menen dat het verzoek als geformuleerd in de brief van 11 augustus 2003 mede (subsidiar) het karakter draagt van een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd waarop nog geen besluit is genomen merkt de rechtbank op dat het eisers vrijstaat een rechtsmiddel in te dienen tegen het uitblijven daarvan.

2.22 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.23 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.24 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 06/38509, 06/38507 BEPTDN (beroepszaken)
AWB 06/38511, 06/38508 BEPTDN (voorlopige voorzieningen) blad 6

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M.D. Aardema, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, tevens voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 25 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. E. de Ruiter als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 25 APR 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen, voorzover die betreft het beroep, binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

Voor kopie conform
De Griffier

AARTSEN HEKMAN LODDER
 ————— advocaten —————

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3057 B	22 MEI 2007
ZAAKNR.	
AAN: 1/3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr J.W. Aartsen
 Mr A.H. Hekman
 Mr P.G.M. Lodder
 Mr B. Mor-Yazir
 advocaten & procureurs

Office manager:
 Mw. M.L.C.M. van der Linden
 Van Asch van Wijckskade 31-I
 3512 VR Utrecht
 Tel.: 030-2302060
 Fax.: 030-2300576
 Hekman@ahhl-advocaten.nl

Raad van State
 T.a.v. Afdeling bestuursrechtspraak
 Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Tevens per fax: (070) 3651380

Utrecht, 22 mei 2007

Inzake / Staat
 Uw kenmerk :
 Ons kenmerk : AH/20070098

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____ mede namens haar drie minderjarige kinderen,
 en haar meerderjarige zoon _____ vreemdelingen van Angolese
 nationaliteit, wonende te _____, ter zake dezer domicilie kiezende te Utrecht, Van Asch van
 Wijckskade 31 I (3512 VR), ten kantore van de advocaat en procureur mr. A.H. Hekman, die
 verklaart door hen bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van het hoger beroep tegen
 de uitspraken van de rechtbank s'-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht d.d. 25april 2007, met het
 kenmerk 06/38509 & 06/38507 en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat appellanten zich niet kunnen verenigen met de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage
 nevenzittingsplaats Utrecht d.d. 25april 2007, waarvan een afschrift hierbij wordt overgelegd.

appellanten komen tijdig in hoger beroep van de uitspraak d.d. 25april 2007 en formuleren daartegen
 de navolgende grieven;

AARTSEN HEKMAN LODDER*advocaten***Grief 1**

De Rechtbank Utrecht overweegt ten onrechte onder 2.10: *"de rechtbank ziet zich allereerst geplaatst voor de vraag wat de aard is van de aanvraag als geformuleerd in het schrijven van 11 augustus 2003. Gelet op de bewoordingen en strekking van het schrijven van 11 augustus 2003 heeft verweerder deze terecht (mede) kunnen aanmerken als een asielaanvraag. De rechtbank wijst er hier nog op dat van de zijde van eiseres en eiser in de zienswijze naar aanleiding van het voornemen is opgemerkt dat alle argumenten die betrekking hadden op de eerder ingediende asielaanvraag als herhaald en ingelast dienen te worden beschouwd. Ook hieruit leidt de rechtbank af dat niet kan worden gezegd dat niet is beoogd een asielaanvraag in te dienen."*

Appellanten hebben in meerdere instanties aangegeven dat zij niet beoogd hebben een herhaald asielverzoek in te dienen. Zij kunnen zich derhalve dan ook niet verenigen met de conclusie van verweerder en de rechtbank dat er wel sprake is van een herhaald asielverzoek.

Appellanten stellen zich op het standpunt dat juist ook in het voornemen is nog woordelijk gesteld is dat het niet is beoogd een herhaald asielverzoek in te dienen. De rechtbank is derhalve ten onrechte tot bovenstaande conclusie gekomen.

Grief 2

De rechtbank Utrecht overweegt ten onrechte onder 2.18 (2): *"de rechtbank is van oordeel dat in hetgeen van de zijde van eisers in beroep is aangevoerd geen handvat bieden voor het oordeel dat dit verband houdt met de in artikel 29 Vw vermelde gronden voor het verlenen van die verblijfsvergunning. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt kunnen stellen dat er geen sprake is van een novum als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb."*

AARTSEN HEKMAN LODDER
— advocaten —

Vooreerst stellen appellanten zich op het standpunt dat zij niet beoogt hebben een opvolgende asielerzoek in te dienen. Zie daarvoor ook de grief ten aanzien van rechtsoverweging 2.10 van de aangevallen uitspraak.

Subsidiar stellen zij zich op het standpunt dat, indien er wel uitgegaan moet worden van een asielerprocedure, er ten onrechte is geconcludeerd dat er geen nova zijn.

De rechtbank dient, zoals ook in de uitspraak aangegeven, zelf te toetsen of er sprake is van toepasselijkheid van artikel 4:6 Awb. De in de hierboven weergegeven rechtsoverweging vermelde zin: *'verweerder heeft zich derhalve op het standpunt kunnen stellen...'* duidt echter op een marginale toetsing, hetgeen derhalve niet juist is. De rechtbank moet in deze vol toetsen. Verwezen wordt ook naar de in de uitspraak vermelde jurisprudentie.

Voorts is duidelijk en onbetwist dat de door appellanten aangegeven schrijnende omstandigheden mede medische omstandigheden omvat.

Blijkens jurisprudentie (Raad van State 6 april 2007, JV 2007/237) waarin verwezen wordt naar uitspraken van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens kunnen medische omstandigheden vallen onder de reikwijdte van artikel 3 EVRM. Appellanten verwijzen voorts naar de uitspraak van de Rechtbank Amsterdam van 29 januari 2007 (JV 2007/115) waarin bevestigd wordt dat medische omstandigheden / ontwikkelingen een novum kunnen opleveren voor een nieuwe procedure.

De rechtbank heeft derhalve ten onrechte geconcludeerd dat er geen nova zijn, nu verweerder deze medische omstandigheden niet heeft beoordeeld.

AARTSEN HEKMAN LODDERadvocaten**MITSDIEN**

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen:
de uitspraak waarvan beroep te vernietigen en het hoger beroep gegrond te verklaren, althans
een zodanige beslissing te nemen als de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
in goede justitie vermene te behoren;
met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in
verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten
maken;

Advocaat